

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. maj 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1304
Dok.: RAJ41488
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 961 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfoed (EL).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 961 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for, i hvilket omfang anklagemyndigheden nedlægger påstand om konfiskation i sager om menneskehandel?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, hvortil der henvises:

”Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb helt eller delvis konfiskeres. Hvis det fornødne grundlag for at fastslå beløbets størrelse ikke er til stede, kan der konfiskeres et beløb, som skønnes at svare til det indvundne udbytte, jf. § 75, stk. 1, 2. pkt. Begrebet udbytte efter straffelovens § 75, stk. 1, omfatter den økonomiske fordel, som gerningsmanden har opnået ved sin forbrydelse.

Det beror på en konkret vurdering af sagens oplysninger, om anklagemyndigheden nedlægger påstand om udbyttekonfiskation i sager om menneskehandel.

Anklagemyndigheden skal således i den enkelte sag vurdere, om det på baggrund af sagens oplysninger er muligt at løfte bevisbyrden for, at gerningsmanden har opnået et økonomisk udbytte som følge af menneskehandlen. Hvis anklagemyndigheden finder, at der er opnået et udbytte, skal der herefter kunne foretages en vurdering af udbyttets størrelse, eventuelt således at der foretages et skøn over størrelsen.

Rigsadvokaturen er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger, der kan belyse omfanget af anklagemyndighedens konfiskationspåstande i sager om overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel og størrelsen af de konfiskerede beløb.

Rigsadvokaten har imidlertid i maj 2008 offentliggjort en oversigt over domspraksis i sager om overtrædelse af straffelovens § 262 a. Oversigten, der senest er opdateret den 3. maj 2010, indeholder en (ikke udtømmende) gennemgang af domme om menneskehandel afsagt efter indførelsen af straffelovens § 262 a i 2002. Praksisoversigten vedlægges til orientering.

Rigsadvokaturens praksisoversigt omfatter på nuværende tidspunkt 11 domme, hvor der er domfældt for overtrædelse af straffelovens § 262 a om menneskehandel. I fire af disse

sager har anklagemyndigheden nedlagt påstand om konfiskation. I alle fire sager traf retten afgørelse om konfiskation, men dog ikke i alle sager fuldt ud i det omfang, som anklagemyndigheden havde påstået.

Vedrørende størrelsen af de konfiskerede beløb kan jeg oplyse, at i den ene sag – anke-dom afsagt af Vestre Landsret den 1. juli 2009 (dom nr. 2.4. i praksisoversigten) – nedlagde anklagemyndigheden i byretten påstand om, at der hos de to tiltalte blev konfiskeret et skønsmæssigt fastsat beløb. Byretten bemærkede, at det på det foreliggende grundlag forekom ”vanskeligt/nærmest umuligt at fiksere de tiltaltes fortjeneste ved salg af de forurettede piger eksakt”. Byretten fandt herefter, at de tiltalte skønsmæssigt og lavt ansat hver havde haft en fortjeneste på 100.000 kr., og konfiskerede således 100.000 kr. hos hver af de tiltalte. Vestre Landsret stadfæstede byrettens afgørelse om konfiskation.

I den anden sag – dom afsagt af Retten i Århus den 15. marts 2005 (dom nr. 3.2.) – nedlagde anklagemyndigheden påstand om konfiskation af 295.000 kr. hos den ene tiltalte (T1) og 269.500 kr. hos den anden (T2). Byretten, der fandt de tiltalte skyldige i både menneskehandel og rufferi, konfiskerede 110.000 kr. hos T1 og 100.000 kr. hos T2 svarende til de tiltaltes skønsmæssigt fastsatte fortjenester.

I den tredje sag – dom afsagt af Københavns Byret den 11. december 2008 (dom nr. 3.6.) – nedlagde anklagemyndigheden påstand om konfiskation af 546.000 kr. hos den ene tiltalte (T1) og 32.000 kr. hos hver af de to øvrige tiltalte. Byretten frifandt T1 for menneskehandel, men konfiskerede 250.000 kr. hos ham, idet han bl.a. blev dømt for rufferi. Byretten konfiskerede endvidere 20.000 kr. hos hver af de to andre tiltalte, der begge blev dømt for både menneskehandel og rufferi. Alle tre konfiskationsbeløb svarede til en skønsmæssig fastsat fortjeneste.

I den fjerde sag – Københavns Byrets dom af 19. marts 2010 (dom nr. 3.7.) – havde anklagemyndigheden anslået, at de to tiltalte havde opnået en fortjeneste på skønsmæssigt ikke under 270.000 kr. og nedlagde i overensstemmelse hermed påstand om konfiskation af 135.000 kr. hos hver af de tiltalte. Byretten fulgte anklagemyndighedens påstand og konfiskerede 135.000 kr. hos hver.

Det bemærkes, at i disse fire sager, hvor der er sket konfiskation, har såvel anklagemyndighedens påstand som rettens afgørelse herom været baseret på en skønsmæssig vurdering af udbyttets størrelse.”